ΕΥΘΥΜΑ ΛΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ EDMOND ABOUT

ΑΛΛΗ ΑΝΤ' ΑΛΛΗΣ

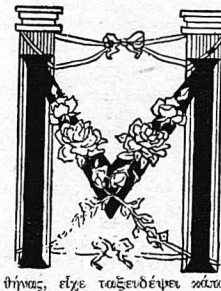

ΟΥ ἔδειξαν, μιὰ βραδυὰ σ' ἕνα θέατρο, στὰς 'Αθήνας, κάποιον Ἄγγλο, ὁ ὁποῖος εἶχε παντρευτεῖ μὲ τὸν πιὸ παράδοξο τρόπο τοῦ κόσμου, τοῦ ὁποίου καὶ μοῦ διηγήθηκαν ἀμέσως τὴν ἱστορία.

Ἡ ἡρωΐς τῆς ἱστορίας αὐτῆς —ἡ γυναῖκα τοῦ Ἄγγλου δηλαδὴ— ἦταν 'Αρμένισσα, γεννημένη στὴν Κωνσταντινούπολι πρό.... Μὰ ποιὸς μπορεῖ νὰ ξέρη πρὸ πόσων ἐτῶν γεννήθηκε μιὰ γυναῖκα ;... Ὡστόσο, ἡ κυρία αὐτὴ φαινόταν νὰ εἶχε γεννηθεῖ —χωρὶς ὑπερβολὴ— πρὸ σαράντα ἐτῶν.

Λοιπόν, ὁ Ἄγγλος αὐτός, ὁ ὁποῖος ἦταν μονίμως ἐγκατεστημένος στὰς 'Αθήνας, εἶχε ταξειδέψει κάποτε στὴν Κωνσταντινούπολι. Ἐκεῖ ἐρωτεύθηκε παράφορα μιὰ ὡραία 'Αρμένισσα μελαχροινή, ἡ ὁποία εἶχε καὶ μιὰ ἀδελφή, ἐπίσης ὡραία, ἀλλὰ ξανθή. Ἡ ξανθὲς εἶνε βέβαια σπάνιες στὴν Πόλη, ἀλλ' ὑπάρχουν πάρα πολλὲς ἀπ' αὐτὲς στὴν 'Αγγλία.

Ἔτσι ὁ Ἄγγλος ἀγάπησε τὴ μελαχροινή, ὡς κάτι σπάνιο γι' αὐτόν, ἂν καὶ ἡ ξανθή, ὅπως εἶπαν, ἦταν ἐπίσης ὡραία.

Μά, παρ' ὅλον τὸν ἔρωτά του, ὁ γάμος του μὲ τὴν ὡραία 'Αρμένισσα δὲν μποροῦσε νὰ γίνη, γιατὶ οἱ τουρκικοὶ νόμοι ἀπαγορεύουν αὐστηρὰ σπὶς 'Αρμένισσες νὰ παντρεύωνται μὲ Εὐρωπαίους.

Ὅταν ὅμως ἕνας Ἄγγλος εἶνε ἐρωτευμένος, δὲν διστάζει μπροστὰ σὲ τίποτε... Οἱ Ἄγγλοι, ἢ δὲν ἐρωτεύονται καθόλου, ἢ ἐρωτεύονται μέχρι τρέλλας.

Ἔτσι λοιπὸν ὁ Ἄγγλος μας, ἀποφάσισε νὰ κλέψη τὴν ἀγαπημένη του. Ἀλλὰ κι' αὐτὸ ἦταν δυσκολο, πολὺ δύσκολο, ἢ μᾶλλον ἀδύνατο... Ἡ Τουρκία δὲν εἶνε τόπος κατάλληλος γι' ἀπαγωγές. Ὁλοι οἱ δρόμοι φρουροῦνται καὶ οἱ ξένοι, ἐπιτηροῦνται σὲ κάθε βῆμα τους. Γι' αὐτὸ οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι συμφώνησαν νὰ χωριστοῦν γιὰ κάμποσο καιρό. Νὰ φύγη δηλαδὴ μόνος ὁ Ἄγγλος καὶ ὕστερα νὰ πάη νὰ τὸν συναντήση καὶ ἡ ἀγαπημένη του.

Ἀλλὰ πῶς θὰ ἔφευγε ἡ ὡραία 'Αρμένισσα ἀπὸ τὴν Πόλη ;.... Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἀπαγορευόταν στοὺς 'Αρμένηδες νὰ φεύγουν γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Ὁ Ἄγγλος, ἀφοῦ σκέφτηκε πολλὴ ὥρα, βρῆκε τέλος ἕναν τρόπο.

Ἡ ὡραία 'Αρμένισσα θὰ ταξείδευε ὡς τὸν Πειραιᾶ ὡς ἐμπόρευμα, μέσα σὲ μιὰ κάσα.

Ναί, μέσα σὲ μιὰ κάσα ἀπὸ ξύλο βαλανιδιᾶς, τρυπημένη ἐδῶ κι' ἐκεῖ γιὰ νὰ μπορῆ ν' ἀναπνέη !...

Μόλις δὲ τὸ πλοῖο θὰ ἔφτανε στὸν Πειραιᾶ, θὰ ἔσπευδε ὁ Ἄγγλος νὰ τὴν παραλάβη καὶ νὰ τὴν.... παντρευτῆ.

Ἔπειτ' ἀπ' τὴ συμφωνία του αὐτή, ὁ Ἄγγλος ἔφυγε ἀπ' τὴν Πόλη.

'Αμέσως στὸ σπίτι τῆς 'Αρμένισσας ἑτοίμασαν μιὰ μεγάλη καὶ στερεὰ κάσα, τρυπημένη ἐδῶ κι' ἐκεῖ, κι' ἔβαλαν μέσα ἕνα μικρὸ σπρῶμα, ἕνα μαξιλάρι καὶ διάφορα τρόφιμα...

'Αλλὰ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ μπῆ μέσα καὶ ἡ ὡραία μελαχροινὴ 'Αρμενοπούλα, ἐκείνη δείλιασε.

Ἡ ἀδελφή της ποὺ ἦταν πολὺ γενναιότερή της, τὴν ἐνθάρρυνε, λέγοντάς της :

—'Εμπρός, ἀδελφοῦλα μου, μὴ δυστάζεις !... Τέσσερες μέρες, γρήγορα περνοῦν... Σὲ τέσσερες μέρες θὰ εἶσαι στὰς 'Αθήνας. Βέβαια, δὲν θὰ εἶσαι βολεμένη μέσα στὴν κάσα, μὰ ἔτσι εἶνε ἡ ζωή.... Πρέπει νὰ ὑποφέρωμε γιὰ ν' ἀποκτήσωμε κάτι καλό.... Γιὰ νὰ κερδίση μιὰ γυναῖκα ἕνα σύζυγο, σὰν τὸν μνηστῆρα σου, θὰ ὑπεβάλλετο σὲ κάθε θυσία... Λοιπόν, ἔμπα μέσα στὴν κάσα !...

Ἡ μελαχροινὴ ὅμως τοῦ κάκου προσπαθοῦσε νὰ συμμορφωθῆ μὲ τὰ λόγια τῆς ξανθῆς.

Μόλις ἔμπαινε μέσα στὴν κάσα, πετιόταν πάλι ἔξω, σὰν νευρόσπαστο. Κάθε φορὰ δὲ ποὺ πήγαιναν νὰ βάλουν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι της τὸ σκέπασμα καὶ νὰ τὸ καρφώσουν, νόμιζε ὅτι ἔφτασε ἡ τελευταία της στιγμὴ καὶ ξεφώνιζε, σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ τὴ σφάξουν.

Στὸ τέλος μάλιστα ἀπόκαμε πειὰ κ' ἐδήλωσε ὅτι προτιμοῦσε νὰ μείνη γεροντοκόρη, παρὰ νὰ ταξειδέψη ἔτσι, φυλακισμένη μέσα σὲ μιὰ κάσα.

— Μὰ γιὰ σκέψου !..., τῆς ἔλεγε ἡ ξανθὴ ἀδελφή της. Θὰ πᾶνε στὰ χαμένα τὰ χρήματα ποὺ ξοδέψαμε γιὰ νὰ γίνη αὐτὴ ἡ κάσα.

— Δὲν πειράζει, ἀποκρινόταν ἡ μελαχροινή. Θὰ τὴν κρατήσουμε γιὰ νὰ βάζουμε μέσα τὰ ροῦχα μας.

— Καὶ ὁ καϋμένος ὁ μυλόρδος, ποὺ σὲ περιμένει, τί θὰ πῆ ; Αὐτὸν δὲν τὸν συλλογίζεσαι καθόλου ; 'Εγώ, τί νὰ σοῦ πῶ, τὸν λυπᾶμαι πολύ... Καὶ τὸν ντρέπομαι συγχρόνως. Γιὰ συλλογίσου τί θὰ πῆ γιὰ μᾶς ;... Θὰ πῆ ὅτι ἐμεῖς ἡ 'Ανατολίτισσες δὲν ξέρουμε ν' ἀγαποῦμε. Ὅτι εἶμαστε δειλές, ἀναποφάσιστες, ἄστατες καὶ δὲν κρατοῦμε τὸ λόγο μας....

— Ἔ, τότε, ἀδελφή μου, φώναξε ἡ μελαχροινή, ἀφοῦ σκέφτεσαι ἔτσι, ἀφοῦ λυπᾶσαι τόσο τὸ μυλόρδο καὶ δὲν θέλεις νὰ κατηγορήσουν τὶς 'Ανατολίτισσες, γιατὶ δὲν πᾶς ἐσὺ στὴ θέσι μου ;

— Τὸ σκέφτηκα ἤδη αὐτό, τῆς ἀπάντησε ἡ ξανθή.

— Τὸ σκέφτηκες ἀλήθεια ; Σκέφτηκες νὰ παντρευτῆς ἐσὺ μὲ τὸ μυλόρδο ;

— Μὰ ἀφοῦ δὲν θέλεις ἐσύ ; Πρέπει νὰ μὴ τὸν ἀφήσουμε μόνο, χωρὶς παρηγοριά, τὸν δυστυχισμένο.

— Μὰ μιλᾶς σοβαρά, ἀδελφή μου...

— Καὶ βέβαια μιλῶ σοβαρά !...

— Μὰ δὲν σκέφτεσαι, ὅτι ἡ συμφωνία μας ἦταν νὰ πάω ἐγώ ;

— Ναί... 'Αλλὰ κ' ἐσὺ τὶς ἔχασες ὅλες τὶς συμφωνίες... Δὲν σκέφτεσαι τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνο ὅτι θὰ μείνης κλεισμένη ἐπὶ τέσσερες μέρες μέσα σὲ μιὰ κάσα. Ἐγὼ ὅμως εἶμαι πιὸ γενναία ἀπὸ σένα.

— Τότε, εἶτε ἡ μελαχροινή, πήγαινε ἐσὺ στὴ θέσι μου, ἀδελφή μου... Εὔχομαι νὰ σταθῆς γενναία μέχρι τέλους καὶ... καλὸ ταξεῖδι ! Φίλησε, ἂν θέλεις, τὸ μυλόρδο καὶ ἐκ μέρους μου μιὰ φορά. Γιὰ νὰ πάω ὅμως νὰ τὸν φιλήσω ἐγὼ ἡ ἴδια, δὲν ἔχω τὸ θάρρος.... Δὲν μπορῶ νὰ κλειστῶ μέσα σ' ἕνα ξύλινο κιβώτιο, σὰν ἄψυχο ἐμπόρευμα...

Ἡ ξανθὴ 'Αρμενοπούλα φίλησε τὴν ἀδελφή της καὶ μπῆκε μὲ θάρρος μέσα στὴν κάσα, τὴν ὁποία κάρφωσαν καὶ μετέφεραν μὲ προσοχὴ στὸ πλοῖο.

Σὲ τέσσερες ἡμέρες ἡ γενναία κόρη ἔφτασε στὸν Πειραιᾶ, λάμποντας ὅλη, σὰν μιὰ κοῦκλα, μέσα στὸ κουτί της.

'Αλλὰ ἡ ἔκπληξις τοῦ Ἄγγλου ἦταν μεγάλη ὅταν ἄνοιξε τὴν κάσα καὶ εἶδε νὰ βγαίνη ἀπὸ μέσα, ἀντὶ τῆς μελαχροινῆς 'Αρμενοπούλας, ἡ ξανθὴ ἀδελφή της...

'Εκείνη ὅμως, χαμογελῶντας, τοῦ εἶπε :

— Ἡ ἀδελφή μου φοβήθηκε τὴν τελευταία στιγμὴ καὶ δὲν θέλησε νὰ ρθῆ. Ἦρθα ὅμως ἐγὼ στὴ θέσι της...

Εἶπε τὰ λόγια αὐτὰ μὲ μιὰ τόσο χαριτωμένη ἀφέλεια, ὥστε ὁ Ἄγγλος γοητεύτηκε.

Κι' ὅσο κι' ἂν ἕνας Ἄγγλος εἶνε ἐρωτευμένος, εἶνε πάντοτε Ἄγγλος, δηλαδὴ μεθοδικός, ψύχραιμος καὶ πρακτικός.

Καὶ γι' αὐτὸ σκέφτηκε:

— Ἔχω ἤδη παραγγείλει τὸ κοστοῦμι μου γιὰ τὸ γάμο. Ἔχω ἑτοιμάσει τὸ σπίτι μου. Δὲν ἔχω ἄλλη γυναῖκα πρόχειρη αὐτὴ τὴ στιγμή... Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι περίμενα τὴ μελαχροινὴ ἀδελφή της καὶ ἀντ' αὐτῆς, ἦρθε ἡ ξανθή... Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπρόσοπο ἔχει τὸ γοῦστο του. Ναί. Ἦταν μιὰ ἐντελῶς ἀνέλπιστη ἔκπληξις !... Ν' ἀγαπᾶς μιὰ μελαχροινὴ καὶ νὰ παντρευτῆς μιὰ ξανθή. Ἀλλὰ γιατὶ δὲν συλλογίζομαι ἀκόμα, ὅτι ἡ μελαχροινὴ ἦταν δειλὴ καὶ ἡ ξανθὴ εἶνε γενναία ; Ὅτι ἐκείνη δὲν μ' ἀγαποῦσε τόσο, ὥστε νὰ νικήση τὴ δειλία της, ἐνῶ αὐτὴ ἐδῶ, εἶχε γενναιότητα νὰ ρθῆ νὰ μὲ παρηγορήση ; Γιατὶ λοιπὸν νὰ μὴ δεχτῶ τὴν παρηγορά της ; Ἄλλωστε, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν, ποὺ εἶνε διαφορετικό, μοιάζει ἀρκετὰ μὲ τὴν ἀδελφή της. Ἔπειτα δὲν πρέπει νὰ ξεχνῶ, ὅτι εἶνε ἀπαραίτητο μέσα σ' ἕνα χρόνο νἄχω ἕνα γυιό, γιὰ νὰ μὲ διαδεχθῆ στὶς ἐπιχειρήσεις μου μετὰ εἴκοσι ἀκριβῶς χρόνια... Ὥστε δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται πειὰ νὰ χάνω τὸν καιρό μου....

Κι' ἔτσι ὁ Ἄγγλος παντρεύτηκε τὴν ἴδια βραδυὰ μὲ τὴν ξανθὴ 'Αρμενοπούλα....

ΕΔΜΟΝΔΟΣ ΑΜΠΟΥ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ὁ περίφημος Γάλλος μυθογράφος Κάρολος Περρώ.

(Πίναξ Σ. Λεμπρὲν)

ΓΝΩΜΙΚΑ

— Λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὴ γέννησί σου ἑτοιμάζοντιε τὴν κούνια σου. Λίγα χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό σου ἑτοιμάσου ἐσὺ ὁ ἴδιος γιὰ τὸν τάφο.

(Πυθαγόρας)